

नअमृष्यत् असहत् अचित्यस्य भगवतो ऽर्भो ऽर्भकः अचित्यश्चासावर्भश्चेति वा ॥ ८ ॥ ९ तत्पंचयति चतुर्भिश्चतुरइत्यत्र वीसाऽनुसंधेया तत्कर्मते सं
मानितवन्तः ॥ १० ॥ ११ ॥ स्वस्य दुर्योधनस्य कन्यां च नीत्वेति शेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यतः कलिनैच्छत् अतः सांत्वयित्वा जगामेति ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥४१॥

सोऽपविद्धः कुरुश्रेष्ठ कुरुभिर्यदुनंदनः ॥ नामृष्यत्तदचित्यार्भः सिंहः क्षुद्रमृगैरिव ॥ ८ ॥ विस्फूर्ज्य रुचिरं चा
पंसर्वान् विव्याध सायकैः ॥ कर्णादीन् षड्धान्वीरस्तावद्भिर्युगपत्पृथक् ॥ ९ ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहानेकैकेन
चसारथीन् ॥ रथिनश्च महेष्वासांस्तस्य तत्तेऽभ्यपूजयन् ॥ १० ॥ तंतुते विरथं चक्रुश्चत्वारश्चतुरो हयान् ॥ ए
कस्तुसारथिं जघ्रे चिच्छेदान्यः शरासनं ॥ ११ ॥ तं बध्वा विरथी कृत्य कच्छेण कुरवो युधि ॥ कुमारं स्वस्य कन्यां
च स्वपुरंजयिनोऽविशन् ॥ १२ ॥ तच्छ्रुत्वा नारदोक्तेन राजन्संजातमन्यवः ॥ कुरुप्रत्युद्यमं च कुरुग्रसेन प्र
चोदिताः ॥ १३ ॥ सांत्वयित्वा तु तान् रामः सन्नद्धान् दृष्ट्वा पुंगवान् ॥ नैच्छत् कुरूणां वृष्णीनां कलिकलिमला
पहः ॥ १४ ॥ जगाम हास्तिनपुरं रथेनादित्यवर्चसा ॥ ब्राह्मणैः कुलवृद्धैश्च वृत्तश्चंद्र इव ग्रहैः ॥ १५ ॥ गत्वा ग
जाद्वयं रामो बाल्योपवनमास्थितः ॥ उद्धवं प्रेषयामास धृतराष्ट्रं बुभुत्सया ॥ १६ ॥ सोऽभिवंध्यां विकापुत्रं भी
ष्मद्रोणं च बालिहकम् ॥ दुर्योधनं च विधिवद्भाममागतमब्रवीत् ॥ १७ ॥ तेऽतिप्रीतास्तमाकर्ण्य प्राप्तं रामं सु
हृत्तमम् ॥ तमर्चयित्वा भिययुः सर्वे मंगलपाणयः ॥ १८ ॥ तंसंगम्य यथान्यायं गामर्घ्यं च न्यवेदयन् ॥ तेषां
ये तस्य भावज्ञाः प्रणेमुः शिरसा बलम् ॥ १९ ॥ बंधून्कुशलिनः श्रुत्वा पृष्ट्वा शिवमना मयम् ॥ परस्परमथोरा
मो वभाषेऽविक्रवं वचः ॥ २० ॥ उग्रसेनः क्षितीशो यद्वद आज्ञापयत्प्रभुः ॥ तदव्यग्रधियः श्रुत्वा कुरुध्वं मा वि
लंबितं ॥ २१ ॥ यद्यूयं बहवस्त्वेकं जित्वाऽधर्मेण धार्मिकम् ॥ अबध्नीताथ तन्मृष्ये बंधूनामैक्यकाम्यया ॥ २२ ॥

धृतराष्ट्रं प्रतिबुभुत्सयेति अभिप्रायजिज्ञासयेत्यर्थः ॥ १६ ॥ विधिवदभिवंध्य ॥ १७ ॥ तमुद्धवमर्चयित्वा सत्कृत्य मंगलपाणयः उपायनहस्ताः
॥ १८ ॥ दृष्ट्वा अपि प्रणेमुः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ यद्यूयमित्युग्रसेनवाक्यम् मृष्येसहे अथाशुतमानीय समर्पयतेति शेषः ॥ २२ ॥

॥४१॥